

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה
19:15	18:35	17:24
19:11	18:36	17:38
19:11	18:35	17:30
19:15	18:37	17:44

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

פרשת וירא • י"ד חשון תשפ"ב • גיליון 743

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

צערי הגדול. ואכן לא העיכוב במברק גרם לי לצער. אספר לך על מה הייתי בצער.

"דע לך בני, כי את כל מידותי זיככתי ואת כל כוחות הנפש שלי העליתי בשלימות אל הקדושה. הדבר היחיד שבו התקשיתי היה להגיע למדרגת אהבת ישראל מושלמת. עבודה זו הייתה קשה עלי יותר מכל העבודות. אבל לאחר ימים ושנים של עבודה נדמה היה לי שכבר זכיתי להגיע לקיום מצוות 'אהבת לרעך כמוך' בשלימות, באופן כזה שאין שום חילוק אצלי בין אם הצער נוגע לי ולבשרי ולמשפחתי ובין אם הצער נוגע לשאר כל איש מישראל.

"והנה היום ברגע שהתעכבה הידיעה מבתי, נבהלתי מאוד והרגשתי שהצער הזה נוגע לי יותר מצער של שאר כל אחד מישראל, והתבוננתי בעצמי והבנתי שעדיין לא הגעתי למדרגה של 'אהבת לרעך כמוך' בשלימות, ועל זה היה לי צער גדול מאוד, ולכן ראית אותי דואג וקצף וחסר סמוחה. באתי בתביעה קשה לעצמי, שהרי אני מקבל פתקאות ושומע את צרות ישראל בכל עת ובכל שעה, מקרים רעים וחוליים רעים, כלום לא ידווה לבי עליהם כמו על בתי יחידתי?! הדבר הזה ציער אותי כפלי כפליים מסחלתה של בתי ומהדאגה והחרדה לשלומה. לפיכך הייתי מצטער. ולכן גם כל דברי הנחמות שניסית לנחם אותי לא הועילו לי בכלום, שהרי לא על כך היה צערי הגדול..."

אל תגיד 'בלי נדר'

וצריכים לדעת שזו היא מדרגת הצדיקים השלימים שהם מרגישים צער של כל יהודי כמו צערם שלהם ממש. וכל אחד ואחד מאתנו יכולים וחייבים לשאוף להגיע לכך, שהרי זו לא חסידות, כולנו מצויים על מצוות אהבת ישראל, **לאהוב כל יהודי כמונו ממש**, שמה שהיינו עושים עבור עצמנו ומשפחתנו, נהיה מוכנים לעשות עבור כל יהודי.

והדבר הגדול ביותר שאנחנו יכולים לעשות עבור כל עם ישראל הוא **להתפלל** עליהם. ולא סתם להתפלל, המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

אהבת ישראל למעשה

המברק שבושש לבוא

הרב מנחם מנדל הגר היה האדמו"ר הראשון לבית ויז'ניץ, חסידות גדולה ומפוארת עד ימינו אנו. בתו, שרה, נישאה לבנו של האדמו"ר רבי יהושע מבעלז, ועברה להתגורר בעיר בעלז, עיר משפחת בעלה. באחד הימים נפלה שרה בת האדמו"ר למשכב, והייתה קודחת מחום ומפרפרת בין חיים למוות. כל החסידים של שתי החצרות נרתמו כמובן לתפילה, אבל ראש וראשון למתפללים היה אביה האדמו"ר.

הריחוק הפיזי בין האב לבתו המוטלת על ערש דוויו הגביר את תחושת החרדה של האב והעצים את הדאגה. ולכן הקפידו בני משפחת האדמו"ר מבעלז לשלוח עדכונים שוטפים לאדמו"ר מויז'ניץ בנוגע למצבה של הבת. באותם ימים לא היה קשר טלפוני, אבל הייתה אפשרות לתקשורת מהירה

על ידי הטלגרף שהיה אמצעי מיושן לשליחת מברקים באמצעות מערכת עמודים וחוטים.

בכל בוקר קיבל האדמו"ר מויז'ניץ מברק, טלגרם, מהעיר בעלז המעדכן אותו בכל התפתחות.

בוקר אחד לא הגיע המברק המיוחל. רבי ברוך מויז'ניץ בנו וממשיכו של האדמו"ר נכנס לחדרו של אביו וראה אותו יושב חסר מנוח דואג ומצר, והיה ברור לו שהאב דואג כנראה מכך שלא הגיע היום שום עדכון מביתו, והוא חושש שמא ארע הגרוע מכול.

רבי ברוך נקרע מבפנים בראותו את אביו הדגול כל

כך מודאג ומיוסר והוא ניסה בכל כוחו לחזק ולרוסם את רוח האב, ואמר לו כי בוודאי בהמשך היום יגיע המברק שיבשר להם כי הבת והאחות בריאה ושלימה. אך השפעת הדברים לא ניכרה על האב והוא היה עדיין שקוע ביגונו ובדאגתו.

לא הבנת מה ראית

לאחר ציפייה ארוכה של בוקר וצהריים מרטי עצבים הגיע המברק המיוחל. בשעות אחר הצהריים התבשר האב הדואג כי בתו חזרה לאיתנה וכי היא בריאה ושלימה. הרגשת הקלה גדולה הורגשה בחצר הרבי ובעיירה כולה.

היחיד שלא נרגע היה רבי ברוך, בנו של הרבי. הוא התפלא מאוד על אביו הצדיק. ידוע ידע את מדרגתו העצומה של האב הקדוש ואת אמונתו האיתנה, והיה לפלא בעיניו

כיצד ייתכן שצדיק כזה נופל ממדרגתו לחייון דקטנות ולצער בעקבות דאגה אישית, בגלל כמה שעות של עיכוב בקבלת המברק.

בדחילו ורחימו נגש לאביו והציע בפניו את פליאתו: "אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו, תורה היא וללמוד אני צריך. ילמדנו רבינו, איך יכול הצדיק ליפול ממדרגתו בעקבות ניסיון שכזה."

ענה לו האב: "אתה צודק בהחלט בני היקר, לא ראוי למאסין לחוש וליפול ממדרגתו גם במצב הקשה ביותר. ראית אותי בצער, אבל לא ידעת מה ראית ועל מה היה

כולנו מצויים על מצוות אהבת ישראל, לאהוב כל יהודי כמונו ממש, שמה שהיינו עושים עבור עצמנו ומשפחתנו, נהיה מוכנים לעשות עבור כל יהודי.

"ותן בנו אהבת ישראל בשלמות שאזכה לאהוב כל יהודי ממש כמו הבן שלי"

שיר במנגינת ותן בנו יצר טוב

מוסר הפרשה חידושים לכרשת שבוע

תפילת החולה על עצמו

בפרשתנו (כא, יז) כתוב "וישמע אלוקים את קול הנער" וכתב רש"י: "מכאן שיפה תפילת החולה על עצמו יותר מתפילת אחרים עליו, והיא קודמת להתקבל" (בר"ג נג, יד).

כתב בספר מעלות התפילה (עמ"ס ח), למדים אנו מזה כמה חשובה היא איכות התפילה, עד כמה התפילה באה מעומק הלב. כי אע"פ שהגר גם היא התפילה כמו שנאמר: "ותשא את קולה ותברך" (כא, טז), ובודאי בכתה וביקשה רחמים על בנה בכל ליבה, בכל זאת לא שמע ה' לקולה אלא לקול הנער. כי סוף סוף הייתה בתפילת הנער על עצמו, יותר התאמצות והתקשרות לבקש על נפשו, מתוך שהוא היה בצרה.

ואף שבודאי לא היו בתפילתו כוונות גדולות ויחודים, רק תפילה פשוטה ובכייה מתוך ייסורי צמא, מכל מקום זו היא התפילה המעולה שמתקבלת יותר, כי העיקר בתפילה הוא הזעקה מעומק הלב וההתקשרות לקב"ה.

חסרון נוסף ישנו לכאורה בתפילת החולה, שלפעמים זעקת החולה באה רק מכח שהוא מתייסר ביסורים, ולא מתוך הכרה גדולה בקב"ה. אך מכל מקום דווקא תפילת החולה האובה ומקובלת יותר לפני הקב"ה, ולמה? משום שדווקא החולה הוא זה שמכיר בגודל מצוקתו, והוא מתפלל וזועק אל ה' בכל ליבו.

כמו כן מציעו שאמרו על דרך זה לגבי תשובה: "תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם", וביאר רבינו יונה

(שערי תשובה ש"א אות א') כי התשובה מקובלת גם כי ישוב החוטא מרוב צרותיו. וכעין זה פירשו המפרשים (אור החיים ועוד) גם בענין התפילה, שנאמר במצרים: "ותעל שוועתם אל האלוקים מן העבודה" (שמות ב, כג), שאע"פ שלא צעקו שיושיעם אלא מתוך צרתם בעבודתם, בכל זאת עלתה שוועתם.

ללמדנו שכאשר האדם זועק בכל ליבו בתפילה לה', אפילו אם אין הכרתו בהשגחת ה' גדולה כ"כ, אפילו אינו מתפלל אלא מתוך ההכרח, מתוך כאבו וצרתו, או עול השעבוד שמשמעבדים בו, בכל זאת תפילתו מתקבלת לפני ה'. כי העיקר של התפילה לזעוק אל ה' מעומק הלב.

איתא בגמרא (ר"ה יח.) ב' בחינות מתפללים: היה רבי מאיר אומר: שנים שעלו למטה וחולין שוה, (פירוש חולים במחלה מסוכנת) וכן שנים שעלו לגרדום לידן (לחבל תליה על ידי פסק המשפט) ודין שוה, זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל. מפני מה זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל זה התפלל ונענה, וזה התפלל ולא נענה. מפני מה זה נענה וזה לא נענה? זה התפלל תפלה שלימה (התכוון בתפלתו. רש"י) - נענה, וזה לא התפלל תפלה שלימה - לא נענה. ע"כ.

ישנה שאלה פשוטה על דברי הגמרא, מילא אדם שמתפלל שמונה עשרה בבית כנסת שייך לומר שלא מכוון, שחושב על כל דברי העולם חוץ מהמלים. אך עכשיו שהוא בסכנת נפשות לפני הגרדום, יש לו רק לפנות לבורא עולם, אז איך שייך לומר "לא התכוון"?

פנינים חסידות ברסלב

על ידי הנכנסות אורחים תלמידי חכמים אמתיים לתוך ביתו, על ידי זה זוכין לאמנה ולשבר הכפירות, ועל ידי זה מעלין ומתקנין התורה הנפולה של התלמידי חכמים שאינם הגונים שיהם בחינת שדין יהודאי, וישפיקם בא כל התנגדות על יראי השם, ועל ידי זה זוכין להתגבר על הפתגמים.

הנכנסות אורחים תלמידי חכמים הוא תקאן התפילה, כי ישי ללך אדם תפלות רעות והם מקבלין אותו פשוט להתפלל תפילה הראוי להתפלל, והנכנסות אורח תלמיד חכם הוא התקאן לזה. (ליקוטי עצות הכנסת אורחים)

עונה ר' איצ'לה בלדו זצ"ל, יש שני סוגים של מתפללים: האחד מתפלל מתוך ייאוש, אין לו מה להפסיד, לא מאמין באמת שהקב"ה ישיע אותו, אומר לעצמו "כמה עוונות יש לי" וכו'... אינו מאמין שתתקבל תפילתו אז לא נענה, ואכן לא ניצל. (לא מכוון בכל כוחו ולא מאמין שהתפילה תעזור). השני מאמין מאד בכוחה העצום של התפלה, תפילתו אינה משום שהוא מיואש, להפך הוא יודע כמה כוחה גדול של תפלה מתוך צער - ואז הוא נענה, כי האמין בתפילתו. ככל שאדם מאמין יותר בכוחה של התפלה כך היא פועלת יותר.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

מקבץ שאלות מ"קו ההלכה"

שקית חלב קפואה שהניחו אותה בכלי בשרי שבישלו בו בשר בתוך 24 שעות, וכעת עירו מים רותחים על שקית החלב, האם נאסר החלב או הכלי?

אם השקית חלב היתה נקיה, יש להתיר את הכל, משום שלהלכה אנו נוקטים שעירוי של מים רותחים שאינם על גבי האש מבטלים "כדי קליפה" וא"כ השקית נתבשלה לבדה ולא החלב, ומסילא לא היה מגע של חלב ובשר זה בזה, אמנם אם על גבי השקית היו שיירי חלב, הכלי צריך הכשר מחמת השיירים של החלב שהיו על השקית ויש לערות מים רותחים על הסייר ולהכשירו.

האם מותר להניח סיר חמין שאינו מבושל על הפלאטה קודם השבת, כדי שיתבשל במשך השבת, או שצריך להקפיד שכל האוכל יהיה מבושל קודם השבת?

מותר לתת מערב שבת קדירה עם תבשיל שלא נתבשל כלל על גבי האש, אף שהולך ומתבשל מאיליו בשבת. כך מבואר בגמרא שבת (יח). אמנם אסור להרים את כיסוי הסייר בשבת עד שהאוכל שבו מבושל לגמרי, ולכן אם הרימו את מכסה הסייר והאוכל אינו מבושל, אסור להחזיר את כיסוי הסייר למקומו, משום שגורם בזה תוספת בישול.

ראוי מאד להקפיד לשים כיפה וכיסוי ראש כדי שתהיה עליו יראת שמים בשעה ששומע דברי תורה (שו"ת זכרון יהודה סימן כ') וכמו שמובא בגמרא שבת (דף קל"ז) שכיסוי ראש גורם ליראת שמים, אמנם אם אין בידו כיפה ועלול מחמת כן להתבטל מהשיעור תורה, אפשר להקל ולשמוע השיעור גם בלא כיסוי ראש. (ביעי אומר חלק ו' אורח חיים סימן ט"ו אות ז')

אדם שהלך במקום הפקר וראה עץ שהבשילו פירותיו וקטף מהפירות והביאם לביתו האם חייב במעשרות?

כעת הפירות נחשבים לפירות של שנה שישית כי החנטה (יציאת הנץ של הפרי) היתה קודם ראש השנה, ולכן פירות הגודלים בחצר וכדומה חייבים במעשרות כרגיל ויעשה מעשר ראשון ומעשר עני, אבל פירות הפקר פטורים ממעשרות (שלחן ערוך יורה דעה סימן של"א), ולכן אם לקח מעט פירות אינם חייבים במעשרות, אבל אם הניח הפירות בארז באופן שזה נחשב כמו שרגילים לקבץ לצורך מסחר חייב לעשר. ראב"ד (הלכות תרומות פרק ב' הלכה י"ב).

האם מותר לקנות ברוך או קפה בחנויות שמצהירים שהמוצרים כשרים אבל החנויות עובדות בשבת?

אסור לקנות במקומות אלו כל מוצר שהוא בלי אריזה, כי אינם נאמנים לומר שהמוצר כשר, ובפרט בעניינינו שהמכונה נאסרה עקב העבודה שעבדו בה בשבת והיא צריכה לעבור הגעלה. (אף שיש המקילים שאין המכונה צריכה הגעלה כמ"ש בהליכות עולם חלק ד עמוד ל"ט, מכל מקום יש להחמיר ולהרחיק כי יש עוד כמה סיבות נוספות).

ודברים באריזה סגורה וחתומה מעיקר הדין מותר לקנות, אבל ראוי להרחיק ולא לקנות ממקומות אלו כל דבר, כדי שלא לסייע בידי עוברי עברה.

אדם ההולך בגילוי הראש, האם מותר לו לשמוע ולדבר דברי תורה, או שצריך לכסותו ראשו?

סיפור לשולחן שבת

מאמר ראש הישיבה -המשך-

אלא להתפלל במסירות נפש, כמו שאני חוזר ומעורר שכל אחד יקבל על עצמו לפחות חצי שעה ביום של תפילה על עם ישראל שיזכו לחזור בתשובה שלימה בפרט על עוון שנאת חנם, ועל ריחוקם מקיום מצוות אהבת ישראל. אז איך נוכל לומר 'אין לי זמן?' איך נוכל לומר בכל יום לפני התפילה 'הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך', אם אנחנו לא מתכוונים לכך, ואם אנחנו לא מוכנים להקדיש לפחות את החצי שעה של התפילות עבור עם ישראל?

דיברתי עם יהודי והוא מאוד רצה לקבל על עצמו את החצי שעה על עם ישראל, והוא אמר לי: "בעזרת ה' ובלי נדר גם אני רוצה להתפלל חצי שעה ביום על עם ישראל". אמרתי לו: "וכי אתה אומר כך גם על שמירת שבת, שבעזרת ה' ובלי נדר ובלי להתחייב אתה תשתדל לשמור שבת? חס ושלום! ברור לך כשמש שלא ייתכן שלא לשמור שבת. כך צריך להיות לך ברור כשמש שאין שום אפשרות שלא לאהוב את עם ישראל ולא להתפלל עליהם."

לא ביקשו ממך לשחוט עגלים

בשבוע שעבר כתבנו על המסירות של אברהם אבינו על הגויים עובדי העבודה הזרה, ושוב בפרשה רואים דוגמה חיה כיצד אברהם יוצא מגדרו: רץ ושוחט שלושה עגלים עבור שלושה ערביים. וכל מטרתו היא לקרב אותם. הוא לא סתם מחיך ומזמין אותם בנימוס למנוחה עם מים וכמה סנדוויצ'ים, אלא הוא ממש יוצא מגדרו ומוסר את נפשו ורותם את כל משפחתו למשימה. ותוכלו לתאר לעצמכם שמכיוון שהצדיקים עשו כל דבר בתפילה הוא גם היה מתפלל על בני דורו ועל כל הנפשות שקירב בדיוק באותה מסירות, כמו שרואים מיד בהמשך כיצד הוא מתפלל וטוען טענות קשות לה' עבור אנשי סדום שהיו סמל הרוע וחלאת המין האנושי.

אז לא ביקשו ממך לשחוט עגלים, ולא ביקשו ממך להכניס כל יהודי לתוך ביתך, אבל לכל הפחות להכניס את עם ישראל לתוך ליבך, לכל הפחות שתהיה מוכן להקדיש פרק זמן חשוב מזמנך בכל יום עבור האחים שלך. אנא יהודים יקרים, תקראו את החוברת "אהבת ישראל במסירות נפש" וקבלו על עצמכם בקבלה חזקה להתחיל לאהוב את עם ישראל באמת, לא רק להלכה אלא גם למעשה, לקום ולעשות ולמסור את הנפש ולהשקיע ולהתאמץ עבור האחים שלנו, ולעשות עבורם מה שהיינו רוצים לעשות עבור עצמנו ועבור ילדינו.

כמה אנחנו חייבים לה' יתברך האם זה מוגזם להקדיש חצי שעה עבור הילדים של ה' ולהחזיר לו על מעט מאינסוף הטובות שהוא עושה עמנו? בואו נושמים את דמותו של אברהם אבינו מול עינינו ונלך לאורו, וניישם את מידותיו לפי הכוחות והכלים שלנו, ולפחות שלא נפחות מחצי שעה ביום של דאגה כנה מקרב לב, של אהבת אמיתית, ושל תפילה במסירות נפש על עם ישראל.

ברכת שבת שלום ומבורך

הכנסת אורחים עד היכן

צב י לקבור עצמו הצליח לסבול ומשמש אותו, והוא ניסה למחות חלושות ולומר שהוא יסדר את המיטה.

רבי חיפש היכן לא מבושה. לא שהרבי הקדוש עומד ניסה למחות חלושות ולומר שהוא יסדר את המיטה.

אבל האדמו"ר סימן לשמוע: "אתה מכניס אורחים גדול, וכעת שנדמנה לך הזכות לארח אותך, אינני מוכן לוותר על כך ואף אחד לא יעשה זאת במקומי..."

באותו הלילה לא נרדם רבי צבי, יראת הכבוד מרבו, בתוספת השיעור החדש שלמד בהכנסת אורחים כאשר יהודי קדוש מתעקש במו ידיו להציע לו את המיטה, גרמו לו להתהפך במיטה מצד לצד כשהוא מלא בושה מהרבי שככה טרח למענו.

כאשר חזר רבי צבי לביתו, פנה אל רבי חיים-נטע ואמר לו בחיך: "הייתי צריך להוציא אותך מהבית שלי כעונש על כך שבגלל השבחים שסיפרת לרבי, הוא טרח כל כך עבורי..."

ועובדה נוספת לסיים: יהודי שהגיע לעיירה בעלזא באישון לילה, פנה לביתו של רבי ישכר דוב בראותו שהאור דולק שם. היה בטוח שיש מבני הבית אנשים שערים ויכולו לארח אותו עד שיעלה השחר.

להפתעתו פתח הרבי בעצמו את הדלת. וכאשר ראה אותו נתמלא שמחה: "האם כבר אכלת משהו?" שאלה הרבי ברכות. היהודי ענה בשלילה.

והרבי טרח בעצמו אל המטבח להכין לו ארוחה. כאשר ראה הרבי שהחסידי מרגיש שלא בנוח, הפיס את דעתו: "מצווה כה חשובה של הכנסת אורחים אינני יכול לקיים כל יום. בזכותך אני זוכה לקיים אותה בהידור".

כאשר ראה הרבי שהחסידי מרגיש שלא בנוח, הפיס את דעתו: "מצווה כה חשובה של הכנסת אורחים אינני יכול לקיים כל יום. בזכותך אני זוכה לקיים אותה בהידור".

בעיר ריישא שבגליציה התגורר רבי צבי, שהיה חסידו של האדמו"ר הקדוש רבי ישכר-דוב רוקח, האדמו"ר מבעלזא (יום פטירתו כ"ב בחשוון).

רבי צבי הנ"ל היה מכניס אורחים בצורה מפליאה, ונקודה זו קשורה לנלמד מפרשתנו, עם אברהם אבינו והמלאכים.

בימי מלחמת העולם הראשונה, בשנת תרע"ד, היו הרבה פליטים שברחו מערי מגוריהם ונקלעו לעיר ריישא. ביתו של רבי צבי הפך למעין תחנת מעבר ענקית, ובו אכלו שתו ולנו אורחים רבים. כאשר הוא ובני ביתו עמדו וסיפקו לכל אחד די מחסורו.

אחד האורחים היה חסיד בעלזא שקבע את דירתו בביתו של רבי צבי, ושמו רבי חיים-נטע כ"ץ.

רבי חיים נטע ביום מן הימים לעיר בארדיוב, שם התאכסן רבו הקדוש מבעלזא, שאף הוא נאלץ ליטול את מקל הנדודים ולברוח מביתו יחד עם כל בני משפחתו מפני החיילים הרוסים.

כאשר הגיע לבארדיוב, נכנס אל המהר"ד מבעלזא לקבל ממנו ברכה, והאדמו"ר התעניין היכן הוא מתגורר כעת. רבי חיים שיבח והילל בכל פה את בעל האכסניה רבי צבי, וסיפר לרבי שיחד עימו מארח רבי צבי פליטים רבים, ודואג לכל מחסורם, ומשרה עליהם אוירה טובה, ולכן הם יכולים ללמוד ולהתפלל ביישוב הדעת.

עבר זמן-מה ורבי צבי נסע אל רבו - האדמו"ר מבעלזא. כאשר עבר בליל שבת אחרי התפילה לקבל ברכת שלום מרבו, שאל אותו המהר"ד היכן הוא מתאכסן בשבת. ענה לו רבי צבי שהוא הגיע ממש בערב שבת ועוד לא מצא היכן לשהות, אבל סמוך ובטוח הוא שיהיה סי שיארח אותו.

ענה לו הרבי מבעלזא: אתה הרי מכניס אורחים כפי ששמעתי מרבי חיים. ולכן אני רוצה שתישן אצלי.

בחדרו של האדמו"ר הייתה כורסה רחבה, והאדמו"ר כעת נטלה בעצמו והוציאה מחוץ לחדר כדי שיוכלו להכניס שם מיטה נוספת. ולא זו בלבד, אלא שעמד וטרח להציע את מיטתו של החסיד.

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לומדים הלכה
צריך מאוד להתחזק
ולא להשאיר טלפונים סלולאריים
במצב זמין
ודבר זה איסור מוחלט
ואין בזה שום מנהג להתיר
(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

תחליף ליסורים

התבודדות
ומעלת התפילה
הספר של
הרב שלום ארוש
052-2240696

שאבי רוצה? הוא עושה חשבון נפש ומפרט על כל מחשבה, דיבור ומעשה, אם כך ראוי לו להתנהג אם לאו. על כל הדברים הטובים שזכה לעשות הוא מודה לאביו שזכה אותו לעשותם והוא מתמלא בשמחה. ועל כל הדברים שנהג בהם שלא כשורה הוא מתמלא בחרטה. והוא בא לפני אביו, מודה לו על כל הטובות שהוא עושה עמו: שמפרנסו ומכלכלו ומלמדו חכמה בינה ודעת וכדומה. ועל מה שלא נהג כראוי הוא מתוודה לפניו, ומביע חרטה, ומבקש סליחה, ומבטיח להשתדל להבא לתקן מעשיו.

כמובן שאביו של הילד הזה מתמוגג מנחת ותענוג, ואומר בלבו: הלואי וכל בני יבואו לפני כל יום וידברו עמי כך, ויבקשו ממני למלא חסרונם, בוודאי אתן להם מבוקשם. ואפילו בני חסר ההבנה שכועס כאשר אני מענישו - אם רק ידבר עמי ויפנה אלי לבקש על חסרונותי, מיד אמלא אותם, ואולי יבין כמה אני אוהב אותו.

לכן, ראוי שכל יום אדם ישפוט את עצמו על כל מה שעשה מהשעה התבודדות של אתמול עד השעה התבודדות של היום, ובזה יסיר מעליו כל הפחדים וכל הייסורים, מכיון שכאשר יש דין למטה אין דין למעלה, ואין שולחים לו ייסורים מלמעלה כדי לעוררו, כי הוא בעצמו מתעורר.

ההתבודדות היא הדרך לבטל לגמרי, או על כל פנים להפחית במידה ניכרת את הסבל והייסורים שיש לאדם בעולם הזה, כמו שנבאר. ונקדים לזה משל:

אבא נתן עונש לבניו - הבן הטיפש כועס על העונש שקיבל ושונא את אביו.

הבן שהוא יותר חכם - יודע שאביו אוהב אותו, ונתן לו את העונש בשביל להיטיב עמו. לכן הוא מקבל את העונש בשמחה ופונה לאביו: אבא, יודע אני שכל כוונתך היא לעורר אותי ולקרב אותי אליך, תודה רבה לך, אבי היקר, על שאינך מניח לי לטעות. והוא מפשפש במעשיו ומחפש על מה נתן לו אביו את העונש, וכאשר הוא מוצא - הוא מתוודה, מתחרט, מבקש סליחה ומקבל על עצמו לתקן ולא לחזור שנית.

מובן שהבן הזה הוא בדרגה גבוהה מאוד, כי הוא שמח בייסורים. אלא שבכל זאת, יש לו חיסרון גדול, והחיסרון הוא, שרק אחרי שהוא מקבל עונש, רק אז הוא מתעורר לתקן מעשיו.

אבל ישנו בן שבאמת אוהב את אביו בשלימות. הוא אינו מחכה לקבל עונש בשביל להתעורר ולהבין שהוא חטא, אלא בכל יום הוא בודק ושואל את עצמו: מה אבי ציווה עלי היום? האם קיימתי מה שציווה עלי בשלימות? האם מתנהג אני כמו

רבי מנחם מנדל מקוסוב בעל אהבת שלום י"ז מר השוון

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

ברית קודש, וכמו שנאמר בפרשה זו ונתת את בריתי שלום.

א. **נתינת צדקה וחסד**: רבינו היה נקרא בפי כל עמוד החסד, מעשים נוראים ונפלאים מסופרים על רבינו לגודל הצדקה שהיה עושה עם הבריות. **ב' שבת קודש שבת שלום**: נוחח מיוחד נוחחה השבת אצל רבינו, שבת של קדושה וטהרה שבת של התעלות ורוממות הרוח, כל ששת ימי החול היה כוסף ומשותק לשבת, עד כדי שהיה מגיע לידי חולי מרוב צער והכיסופין ובשבת היה חוזר לאיתנו.

התקשרות לצדיק: [מתורתו] הצדיק הוא שדרכו עוברת ההשפעה לישראל, כדוגמת הצינור, ובאמצעות ההתקשרות בינם לבין, הרי ממילא הם קשורים אל השי"ת, משום שהצדיק מקושר בו יתברך, וזה תוכחת מוסר שאותם אנשים שנוסעים לצדיקים ומחברין את עצמן לצדיקים, ובבואם לביתם נשכח הכל מלוח ליבם, רק כל איש המשכיל צריך להיות מקושר להצדיק אפי' בבואו לביתו, ובזה הוא מקושר תמיד בהשי"ת. החולקים על הצדיקים, והמכניסים קרירות בקרב החסידים, ומונעים מהם את הנסיעה לרבותיהם, ע"י ציון הרגשות והתחלשות, ועיפות וכדומה, מקורם ושרשם הוא עמלק.

הסתלקות: רבינו השאיר לתלמידיו כצוואה את שלושת הדברים כזכור שהם שלום, ובשנת תקפ"ו רבו בכיות נבונים וחסידים והשיב את נשמתו ליוצרו, ומנחתו כבוד בעירו קוסוב זיע"א.

זרע קודש: בנו ממלא מקומו הרה"ק רבי חיים מקוסוב זיע"א כפי הקריה התורת חיים, בנו השני הרה"ק רבי דוד זיע"א בעל הצמח דוד, בתו הצדקנית מרת שרה לאה ע"ה נישאה בזיווג שני להרה"ק רבי גרשון מקאלימא זיע"א בעל עבודת הגרשוני. ספריו: "אהבת שלום" הנחילנו אוצר רב, לפי סדר פרשיות התורה. זכותו יגן עלינו אמן.

עוד בנעוריו ניכר בגדולתו. כח הלימוד וההתמדה הם שהגדילו את רבינו, וכשתגדל התבטא פעם, "שכל מדריגות רוח הקודש לקח על ידי לימוד חושן משפט" ואף גדולי דורו כינוהו בשם הגאון החרף, ובמכתביו שנשארו אף רואים את גודל עמקותו בתורה והפלפולים העמוקים בשי"ס, בתוס', וברי"ף, ומקשה מהא להא, וכמקחה גדולה מביא מהשי"ע, והוכחות מהשי"ך והתומים, ולכסוף מישב ע"פ סברות שמתיישבת אליבא דכולא עלמא, אף שקודם היו נראים כחלוקים, הפלא ופלא. (כשמו כן הוא אהבת שלום)

רבו הראשון לחסידות היה רבי זאב ואלף מטשרניאוסטר זיע"א רבו זה התבטא על רבינו שבכווחו להיות פועל ישועות כמוני ממש, מאוחר יותר הסתופף בצל רבו, רבי צבי הירש מדבורנא בעל צמח לצבי זיע"א, עד לפטירת רבו י"ב שנים, כל השנים האלו לא זז מרבו, ואף נצטווה ללון בבית המדרש הסמוך לחדר רבו, ובחצות היו משכימים יחדיו ומיחדים יחדים, וכן אצל רבי צבי הירש שימש כשליח ציבור ובפרט בימים נוראים, שכן תפילתו היתה מעוררת מאד. לאחר פטירת רבו זה, המשיך להסתופף בצל החסידות אצל רבו רבי משה ליב מסאסוב זיע"א, שם ראה התמסרות לעם ישראל, כיאה לר' משה ליב מסאסוב זיע"א שהיה ידוע ברוב רחמנותו כפועל ישועות גדול בקרב הארץ.

רבינו עבד את קונו בהתלהבות אש, ובכל יום התעלה בעבודתו הטהורה, ואמר "שליום קדוש זוכים ע"י ראשית, דהינו שמיד בהקיצו משנתו יקדש את מחשבתו בדברי קדושה שעל ידי זה ימשיך על עצמו שפע קודש".

אהבת שלום: רבינו העמיד יסודותיו על שלושה דברים שבהם העולם עומד, אשר שמם "שלום": א. **נתינת צדקה** אשר עליה קורעין גדר דין של שבעים שנה, וע"י יש שלום בעולם. ב. **קדושת שבת**, ושבת קודש ג"כ נקרא שמו שלום. ג. **אות**

"והוא ישב פתח האוהל... וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם..."

צנינו לאמוז מאבי האוהב - אברהם אבינו את הכח, החסד, והלכות אתת אשני!

המידות שיפתחו לכם את כל השערים...

אני אוהב כל יהודי

רכישת מוצרי אני אוהב:
050-9931931

כך האור יכבוש

כל חושך

ראיון ייחודי עם תלמידי הרב שלום ארוש שליט"א | הפעם: הרב נאור דוד

האברך החשוב נאור דוד בן 39 נשוי ממוצא תימני גדל בתניה ממשפחה רחוקה משמירת תורה ומצוות בעבר היה מפקד בקורס טכנאי רכב.

ספר לי בקצרה את סיפור מיוחד מהילדות שגרם לך להתקרבות ולחזרה בתשובה?

גדלתי בבית חילוני בתניה עם קצת אמונה ובית כנסת אבל לא רציני. החיים שלי היו מרוכזים בספורט, גלישות, מסיבות ובילויים לא ידעתי משהו אחר.

במשך החיים בערך בצבא הגעתי למצב קצת מבולבל בקשר לתכלית התחלתי לא להנות מכל הכיף הזה עד שיום אחד אני עומד באמצע מסיבה ומרגיש חוסר חיות רצינית כזו, כאילו המסיבה לא מסלאת אותי. התחלתי להתבונן ולראות איך אני יוצא מפה חסר בלי שום ההנאה ואני שואל את עצמי מה אני עושה פה למה אני מגיע לפה כל הזמן. ואז באופן תמידי התחלתי להרגיש את החיסרון הזה של הנפש ששום דבר מהחיים האלה לא ממלא אותי אז זה נשאר כך לא ידעתי מה לעשות.

ואז התחיל לקרות אצלי דבר מוזר, התחלתי לקבל מסרים מהשמים על ידי חלומות ורמזים. הרגשתי שמישהו קורא לי, לילה אחד סבא שלי הגיע אלי בחלום עם עוד כמה אנשים שאני לא מכיר והסתכל עלי בפרצוף כועס, זועף וצעק עלי: "מה אתה רוצה שיצא מהחיים שלך לאן אתה רוצה להגיע?" זה זעזע אותי! יש משהו שאני צריך לעשות! אני צריך להתחזק להתקרב להשם לנסות לדעת מה קורה פה.

באמת התחזקתי קצת ואיכשהו גם הגעתי לאומן. אבל זה לא היה כזה חזק. עד שיום שישי בלילה אני שוכב במיטה מנמנם כזה ואני רואה את מלאך המוות מגיע אלי ואומר לי יש לך עוד שעה לחיות ונעלם. זה היה אמיתי זה לא דמיון אני מרגיש ורואה את זה בחוש. אני הולך בחדר ומתחיל לחשוב שעה אחרונה מה אני עושה והשעה עברה מהר מאוד ואז הוא חזר מלאך המוות הגיע ולקח אותי למעלה. אנחנו עולים עד איזה מקום נראה כמו חדר עם זקנים כאלה שיושבים ואוכלים. הם הסתכלו עלי ואמרו: "אה הוא חדש פה". נבהלתי, לא ידעתי מה לעשות. מלאך המוות השאיר אותי שם והלך. הוא חזר אחרי כמה דקות ולקח אותי לאיזה מקום ושם שמעתי צרחות של נשמות. נכנסתי לפחד לא הבנתי מה זה.

הוא החזיר אותי בחזרה למקום הזה עם המבוגרים ושם התחלתי לצרוח להשם שיעזור לי אני לא רוצה להיות פה אני צריך עזרה אני מתחרט אני מצטער על הכל. עוד לא הספקתי שום דבר בעולם אני רוצה לחזור. ואז אני שומע בת קול שאומרת: "נאור, פה זה עולם האמת. אני לא יכול לעזור לך כאן רק במשפט". ולא ידעתי מה לעשות, הייתי בחוסר אונים. אמרתי, אם הקדוש ברוך הוא לא יכול לעזור לי מי ק?

אבל אז נזכרתי ברבי נחמן שאמר שיעזור למי שהיה אצלו על הקבר. צעקתי לו: "רבי נחמן תעזור לי אתה הבטחת, אתה הבטחת!" ככה שלוש פעמים ובפעם השלישית "בוים" קמתי! ככה כולי מזיע, נוטף מים. הרגשתי פחד, לא קלטתי שאני חי עדיין. הייתי בלחץ מטורף, קמתי למטבח. אמא הייתה שם, לא הבינה מה קורה. שאלה אותי מה יש לך? מה קרה? סיפרתי לה את הכל! והיא עוד הייתה רחוקה מתורה ומצוות. אמרה לי: "תירגע, הכל בסדר" אבל אני לא יכולתי לקבל את זה. הכל לא בסדר!

רצתי לבית כנסת התפללתי בדבקות, אחר כך לקחתי תהילים. יומיים לא עזבתי אותם זה היה הדבר ששינה אותי באמת וגרם לי זהו, לקחת את עצמי בידיים ובאמת ברוך השם הייתי בקבע וחבר בא ולקח אותי לשיעורי תורה ושם הרגשתי שזה האמת משהו שנתן לי חיות ושמחה בתוכי. הבנתי שזה הכיוון ולאט לאט התקדמתי יותר עם השיעורים והתקרבותי בעיקר לברסלב התקדמתי עם זה בהתבודדות בתפילות בלימוד התורה ועבודת השם.

למה דווקא ברסלב ולמה הרב ארוש?

את אמת ההתבודדות והחיות של ברסלב זה מיוחד. מי שלא טעם לא יכול לדעת זה דבר שמהתחלה נגע בי בשיעורים של הרב ארוש. למדתי את חוקי החיים האלה והפלא הכי גדול שלמדתי זה שאני יכול להיות יהודי טוב עובד את השם איך שאני בלי לשנות את עצמי זה דבר מאוד חשוב להרגיש את עצמך באמת בתשובה לדעת מי אתה באמת מה הרצונות שלך התיקון שלך זה משהו שאפשר להגיע אליו בהתבודדות במיוחד.

מסר מיוחד לקוראים

אני עושה שיעור כל שבוע לבחורים מתחזקים ליד מושב אורה וזה הדרך שלי להפיץ ואני רוצה להגיד שבאמת כל אחד יכול לחזק אנשים כל אחד יכול לתת מעצמו לדבר הזה הרי זה המטרה שלנו שכולם ידעו שבורא עולם אוהב אותם ושיתקרבו כמה שיותר לטוב הזה. ורואים תוצאות ברוך השם זה.

האם אתה רואה פירות בעמלך?

הדברים שהכי מחזקים אותי בהפצה זה שאתה רואה את הפירות בשיעורים. היה מקרה שבא אלי מישהו ואמר לי על אחד פלוני שחזר בתשובה שם ציצית וכיפה בזכות השיעור שאנחנו עושים ואפילו היום היה לו מסיבה שהיה צריך להגיע אליה והוא לא הלך בגלל השיעור. לא היה מוכן לפספס. זה כל כך חיזק ושמח אותי. אנשים צמאים לאמונה, צמאים לחיות מבורא עולם. אני אומר באמת שכל אחד שיכול, אם זה להפיץ בעצמו או לתרום ממעשרות להפצה או פשוט לנסות להקשיב מסביבו אם מישהו צריך חיזוק קטן. אנחנו לא יודעים מה קורה בנפשות של כולם ומי צריך איזה חיזק עכשיו או שיקשיבו לו כל טיפת אור דוחה מהחושך.

"הרי זה
המטרה
שלנו
שכולם ידעו
שבורא
עולם אוהב
אותם
ושיתקרבו
כמה שיותר
לטוב הזה"

ביננו מבחוץ להשיב אל הלב

זוהי שאתה לא מבין זה לא אומר שזה לא טוב המצב שלך. אל תחשוב שה' רע, ואל תחשוב שאתה רע. תגיד: 'איזה טוב שיש לי חיסרון הזה, איזה טוב שאין לי זיווג'.

וכך יהיה לעתיד לבוא שיעשו מסיבות על הדברים הרעים, כי יהיה דעת. אבל כל החכמה זה עכשיו לפני שיבוא משיח, שנאמין בה, שנגיד שהמשיח שלנו כבר בא. כמו שרבי נתן מברסלב אמר שהמשיח שלו כבר בא. וזה עיבוד את ה' בשמחה בואו לפניו ברנה. שמתי אתה עובד את ה' כמו שצריך ובשמחה - שאתה בא לפניו - שאתה עומד מול הבעיה שלך והחיסרון שלך ומביט בהם מול העיניים ואומר תודה מכל הלב. כי זה האמת שאדם צריך להגיע - אני לא רוצה כלום, אני רוצה רק להגיד תודה על הצרה. וזה עיקר הצער של ה', שאתה לא עומד בניסיון של האמונה. שאתה לא מסתכל על הצרה בעיניים ואומר תודה, אלא אתה רוצה להיושע, כבר, אתה לא רוצה לעבוד, אתה רוצה שלוה ומנוחה, שקט, אתה רוצה שה' יעבוד את עצמו, שהוא יעשה תשובה, ואתה תילך לישון.

רבעו הקדוש כותב בליקוטי מוהר"ן: "הדיבור יש כח לעורר האדם אף על פי שנדמה לו שאין לו לב... אף על פי כן יבוא אחר-כך להתעוררות גדול".

אתה תביע את הרצונות בפה, תביע את האמונה בפה, אפילו בלי לב, תגיד: "אבא אוהב את הבן שלי, ה' אוהב אותי, אני הבן שלו, אבא לא עושה רע לבן שלו", ואפילו שלא מגיע לך, ואפילו תעשה רשימה של כל מה שהיצר אומר לך שאתה לא ראוי ולא מגיע לך, וכו', ה' יש לו אהבה גדולה אליך למרות הכל כי הוא אבא שלך, והרחמים שלו כאלה גדולים שהוא ירחם עליך".

הפרשה שלנו זה פרשת עקדת יצחק וכל הזמן ה' זוכר את העקדה ה', ומסתיק את הדינים מעמ", בכל דור ודור, אבל לכאורה צריך להתבונן, הרי בסופו של דבר אברהם לא שחט את יצחק, אלא מה הדבר הגדול הזה שהיה כאן - זה הרצון.

אברהם רצה לעשות את רצון הבורא ולשחוט את יצחק, אבל זה לא יצא לפועל, אלא מה - רואים שהעיקר זה הרצון. ה' רוצה את הכיסופים שלנו לעשות רצונו, להתפלל בנך, לשמור שבת כמו שצריך וכו' וכו'. וכל הזמן הזה שאדם ברצונות טובים לתכלית, הזמן הזה הוא מתוקן. וכך אדם יתקן את עצמו. אשים מחפשים תיקונים בכל מיני מקומות, פשוט תרצה את ה', תרצה כל מצווה ומצווה.

לכן ההתבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל, כי אתה מביע בדיבורים את הרצונות שלך הטובים להתקרב לה', שבעצם - זה שאתה מדבר עם הבורא, אתה בא לבורא, אתה מאמין בו.

כי זה באמת אתה, אתה זה לא הלבוש אתה זה הנשמה, שהיא רק רוצה את ה' רק רוצה לעשות טוב, ולכן מה שנאמר - אל תשפוט בן אדם עד שתגיע למקומו. כי המקום האמיתי שלך זה רק לעשות טוב, ורק לרצות את ה', זה אתה. ואתה צריך להאמין בזה.

מישהו אמר לרבי מלובוויץ, תראה את הצעירים האלה כל השנה עושים עברות ופתאום ביום כיפור לובשים מסכה של צדיקים, וצמים. אמר לו הרבי: בדיוק הפוך, ביום הכיפורים זה הם האמיתי, כי הם רק רוצים את ה'.

וגם אנחנו צריכים לדעת שיש רק רצון אחד אצל ה' בכל מה שעובר עליך, זה רק לעשות לך טוב, רק אתה לא מבין.

הרב שלום מזור
מהמרכזים הבכירים
של
"חוט של חסד"
058-4180994

חיזוקו

מתחזקים בשמירת שבת

ההכנות
לשבת

גם תלמידי חכמים
ישתדלו להכין
משהו לכבוד שבת
ולא יאמר
אין זה כבודי,
כי אדרבה
זהו כבודו שמכבד
את השבת.

(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

"מי שמקבל על עצמו להתפלל בכל יום על עם ישראל

והוא מוכן לוותר בשביל האחים שלו,
להשקיע בהם ולהתפלל עליהם
יש לו חלק גדול מאוד בגאולה".

"אהבת ישראל במסירות נפש"
קיבלתי על עצמי, ומה איתך?
להסבר מפורט ותפילות בחוברת אהבת ישראל

052-2240696

מינין בפרשתנו למדנו על התפילה, שכל המבקש על חברו נענה תחילה?

תשובה פרשת בראשית: לאחר שהאדם חטא בעץ הדעת. נתקלל האדם 'ארורה האדמה בעבורך'. ולאחר שחטא קין בהריגת הבל נתקלל קין, 'ארור אתה מן האדמה, וברש' י"תר ממה שנתקללה היא כבר בעוונה:

הזוכה: יעקב פרל בית שמש

al5308000@gmail.com | 02-5812252

אבא במתנה

לכבוד מערכת העלון חוט של חסד שלום וברכה, הסיפור שלי הוא סיפור ניסי מופלא ומרגש מאוד. אבי חלה ומצבו הרפואי החל להידרדר, הוא התאשפז בבית החולים במצב קשה מאוד כשהוא מורדם ומונשם. לאחר זמן מה שאבי מונשם ומורדם יוצאת מחדרו הדוקטור ופניה לא בשרו טוב היא אמרה לנו שכדאי שניפרד מאבינו כי זה רגעיו האחרונים...

נפלו פנינו, נחרב עלינו עולמנו וכמעט שיכלנו ליפול לייאוש חלילה.

אך רגע. מהר מאוד הבנו כי אם זה מה שה' רוצה, זה אך לטובתינו ולא הכל אנחנו מבינים. שמענו על ענין התודה מכבוד הרב שליט"א עשינו פדיון נפש אצל כבוד הרב והעברנו את שמו של אבינו. במקביל התחלנו להודות להשם על אבי, על האבא היקר והמיוחד שנתן לנו ה', על אבינו היקר שהיה בריא ורק אמש

נפל למשכב, על הבשורה המרה שרק מקודם קיבלנו מהדוקטור, ותודה על עצם היותו אבינו. התחזקנו עוד בתודה ובתפילה, מזמור לתודה, באמונה שהכל מאיתו יתברך. הכנסנו לתודעתנו כי "כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד" - כל מה שעושה הקב"ה לטובה הוא עושה. תוך כדי כך שאנו אומרים תודה המכשירים הראו את הלא יאומן - אבא חזר לנשום בכוחות עצמו, אבא היקר צלח את המשבר וחזר לחיים. הרופאים כלל לא האמינו למראה עיניהם ואמרו לנו כי ברפואה קוראים לזה נס רפואי. אך אנו ידענו שהכל זה בזכות התודה והצדקה. אך זה היה יותר סך, הרגשנו את החיבוק של אבא שבשמים ראינו והרגשנו את הנס ממש מי יודע מה יכול היה להיות אילו לא היו מכירים בתודה היקרה מפז ובברכת הרב.

תודה רבה לה' יתברך שהחזיר לנו את אבינו האהוב ברוך הוא וברוך שמו.

אמרתי תודה ואבי חזר לחיים!

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשורון

תשבץ משלים

מלאו את התשבץ לפי כמות האותיות הנקוב ובהתאם למקום הנכון

.1 .2 .3 .4 .5 .6

.7 .8 .9 .10 .11 .12

1. פרשתנו (4)	5. ימה בצפון הארץ (7)	9. כינוי לדוד ע"ש אביו (5)
2. בכורו של יעקב (5)	6. פחד, הסתייגות (5)	10. כינוי למשכן (4)
3. כינוי ליהודים (8)	7. על החתום - ר"ת (3)	11. להתאמץ, להשתדל, לטפח (6)
4. רכס הרים באירופה (5)	8. הרב חיים כהן זצ"ל (5)	12. נושר מהעץ בחורף (4)

בדיחות הדעת

אישה לבעלה:

אני קופצת לשכנה לכמה דקות,
בבקשה תערבב את המרק כל חצי
שעה...

העלון מוקדש להצלחת
הילה בת גאולה
ואמליה בת הילה

להקדשת העלון: 02-5308000

כששמעתי את תשובת האב, ריחמתי עליו, איזה אב מסכן, ממש רחמנות!- לאבד משפחה בשביל טיפשות! הרי ברור שהוא נגוע במידת הניצחון והכעס. הוא לא היה מסוגל לקבל את זה שלא יעשו את רצונו, הוא הרי התנהג בביתו כעריץ והכול בשם החינוך!

נחשוב ונבדוק את עצמו האם במקרים מסוימים אנחנו לא נכשלים ומתנהגים כאביו של יששכר? פעמים רבות אנחנו כל כך מאמינים בשיטת החינוך שלנו עד שאנחנו מוכנים להקריב את הילדים בשביל החינוך הזה.

במקום לכעוס-תרחם

במאמר מוסגר, אם כבר דיברנו על "ילד עקשן" בוודאי זהו ניסיון גדול מאוד שהורים רבים מתקשים לעמוד בו, כי בשביל "לסבול" ילד עקשן צריך ערמות של סבלנות ואורך רוח שבדורינו זה מצריך יקר ונדיר מאוד.

רביה"ק רבי נחמן מברסלב נתן לנו "טיפ" חינוכי קטן: "כשמישהו נגדך (כמו ילד עקשן) במקום לשנוא אותו, פשוט תבין באיזה מצב הוא עצמו נמצא- ותרחם עליו" ולכן הורים שינסו קצת להבין באיזה "צרה" נמצא הבן העקשן שלהם, בוודאי ירחמו עליו ובמקום להתווכח ולריב איתו הם ירחמו ויתפללו עליו וכך בע"ה יורידו את מפלס העקשנות שלו. והחשוב הנוסף הוא, להתייעץ עם אנשי חינוך. ישנם פתרונות חינוכיים, שמעו ותחי נפשכם!

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

משפחה אחת, ילדים שונים פרק ה'

בשבוע שעבר, דיברנו על הצורך להכיר את "המיוחד" שבכל ילד, על מנת לדעת כיצד יש לגשת אליו, לטפל ולחנך אותו. אי אפשר לחנך את כל הילדים בשווה. חינוך ילדים אינו "קו יצור" במפעל לקופסאות שימורים, שכל המוצרים עוברים בסרט-נע-ויוצאים בצורה אחידה. ילדים, הם נשמות שחצובות מתחת כסא הכבוד, וכל אחד הוא "עולם בפני עצמו" וצריך לחנך אותו "על פי דרכו" השונה והייחודית לו.

במשנה בסנהדרין שנינו:

לְפִיכָּה נִבְרָא אָדָם יְחִידִי, לְלִפְתָּךְ: שְׂכָל הַקְּאֵיב נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, מִעֵלָּה עָלָיו הַקְּתוּב כְּאֵלֹהִים אֶבֶד עוֹלָם מְלֵא; וְכָל הַקְּתוּבִים נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, מִעֵלָּה עָלָיו הַקְּתוּב כְּאֵלֹהִים עוֹלָם מְלֵא...

מקצועית, כי גם אם נדבר יפה, לא בהכרח שהוא יצא מעקשנותו ויבצע. במקרה זה, לא רק הילד זקוק לתפילה, אלא גם ההורים זקוקים לתפילה- לא להיכשל איתו במידת הכעס. הורים לילד עקשן, נדרשים מטבע הדברים להדרכה מקצועית מפורטת.

קורבן על "מזבח החינוך"

ואם יבא "החכם" וישאל: "סליחה! אני אמור לדבר עם הילד בעדינות? מה זאת אומרת? מה ההפקרות הזו? אני ההורה. אני יצווה, וכולם יעשו. ואם לילד יש בעיה, שילמד הוא להתמודד איתה..."

ובכן הסיפור הבא יענה לנו! יששכר (שם בדוי) הוא בחור שנשר מהדת כתוצאה מטעות חינוכית של אביו. המצער ביותר היה, שהוא לא נשר כתוצאה מחוסר חינוך, אלא הוא נשר מרוב חינוך. לא אגזים אם אומר: שהוא ממש נשחט כקורבן על "מזבח החינוך". לא רק יששכר הוא קורבן להשקפה החינוכית המוטעית של האב, אלא כל המשפחה שהתפרקה, נפגעה מהשיטה. הבחור מספר, שאביו לא יכול היה לסבול "חוסר חינוך" וכל דבר שביקש מילדיו היה צריך להתבצע במהירות ובדייקנות. מי שהתיר או התעצל מיד "חטף עונש חינוכי" שהיה בדרך כלל סטירת לחי מצלצלת וביזיונות משפילים והכול בשם "החינוך". לאחרונה יששכר קיבל אומץ ובמפגש ש"סידרה" לשכת הרווחה השכונתית, הוא שאל את אביו: "אבא מה הרווחת שהתעקשת והכית אותנו ללא רחמים כשלא עשינו את רצונך, הרי אמא התגרשה מסך, אתה חי לבד עם עצמך, אף אחד מהילדים חוץ ממני לא מדבר איתך ונשארת לבד?"

האבא ענה לו "אני לא לבד, אני עם האמת!!!"

וְלַהֲיָד נִדְלָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרָךְ הָאֵל, שְׂאָדָם טוֹבֵעַ כְּקָה מְטִבְעוֹת בְּחוֹתָם אֶחָד, וְכֵן דוֹמִין זֶה לְזֶה; וְסָלָךְ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרָךְ הָאֵל, טִבֵּעַ כָּל אָדָם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאוּשׁוֹ, וְאֵין אֶחָד מֵהֶן דוֹמֶה לְחֵבְרוֹ.

לְפִיכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד חָיב לִסְמַר: בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם.

וכדברי הרמב"ם בהלכות תשובה: שאדם שעשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה... נכניס בדעתנו שכל ילד בנוי אחרת, בעל נטיות ותכונות אחרות וההצלחה בחינוך תהיה רק במידה שנבין שאנחנו צריכים קודם "להכיר" את הילד כדי לדעת באיזה דרך לגשת אליו ולחנך אותו.

הכר את ה"אויב"

דוגמא לכך: ילד שנולד עם מידת "העקשנות" בוודאי אינו ילד סטנדרטי, אם לא נשכיל להכיר את ה"אויב" - את "מידת העקשנות" שלו, בוודאי נתנגש עם הילד בלי סוף. אם נתעקש עם מידת העקשנות שלו, ונראה לו מי יותר עקשן, במקום ליהנות עם הילד, כל משימה פשוטה תהיה איתו כהכרזת מלחמה. במלחמות כידוע, אין מנצחים, שני הצדדים מפסידים. את החינוך לילד עם מידת העקשנות, יש לעשות דווקא עם רגישות. ראשית יש להכיר את אופי עקשנות הילד, מה הוא רוצה להשיג עם עקשנותו, להבין ולהכיל את בעייתו,

כך האור יכבוש כל חושך

"במספרה שלי"
גם מסתפרים וגם מניחים תפילין
זו השותפות שלי"

גם אתה רוצה להיות שותף למיזם
איך? אנחנו כבר נמצא לך את הדרך!

052-7112396